

mens lejeboligerne er dyre. Men da det er sådan, at de fattigste her i samfundet ikke har råd til at tage et lån i banken til køb af enten lejlighed eller hus, er de henvist til de meget dyre lejeboliger og bliver dermed fastholdt på en meget høj husleje. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Fru Majbrit Berlau må have mig undskyldt, men jeg synes altså ikke, der er tale om større ulighed, når flere mennesker, bl.a. på grund af den lave rente, får mulighed for at vælge mellem forskellige boformer. Jeg synes, det er positivt, at der skabes valgmuligheder, så det ikke kun kommer på tale at flytte ind i en almen bolig, men måske også i egen bolig.

Når det er sagt, har vi jo også taget forskellige initiativer til f.eks. at begrænse udgifterne i forbindelse med nybyggeri, netop for at sikre, at der er en rimelig husleje i den almene sektor. Jeg er enig i, at det er vigtigt at have fokus på det.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Nu refererede jeg ikke til de mennesker, der rent faktisk kan gå i banken og tage et lån på 1, 2 eller 3 mio. kr., som man nogle steder i landet er nødt til for at kunne erhverve ejerlejlighed eller hus. Jeg snakkede om de mennesker, vi havde en debat om tidligere på dagen, altså førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og folk med meget lave lønninger. De kan faktisk ikke få lån i banken, så de er henvist til at bo i lejeboliger, og det forhold må ændres, fordi det er med til at fastholde og udbygge uligheden i Danmark.

Jeg ved jo, at ministeren har et lidt særligt forhold til ulighedsdebatten, men alligevel synes jeg, ministeren glider for let hen over diskussionen. Der er rent faktisk et skel, de fattigste her i landet bliver bundet til lejeboliger med meget høj husleje, mens de, som har lidt flere penge på kontoen, har valgfrihed og kan vælge mellem boligformerne. Det er et ulighedsperspektiv, som jeg synes, ministeren er nødt til at tage alvorligt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er virkelighedens verden jo ikke kun sort og hvid, som fru Majbrit Berlau gerne vil gøre den.

Sagen er, at der er store forskelle mellem de almene lejligheder. Nogle har en lav husleje, an-

dre har en høj husleje, og bl.a. for at imødegå de problemer, der kan være i nogle områder, har vi netop afsat op til 200 mio. kr. til en målrettet huslejenedsættelse, så jeg synes da, vi i høj grad har fokus på problemet.

Heldigvis kan man mange steder få en god almen lejlighed til en rimelig husleje. Men vi er stadig nødt til at bygge nyt for de lavest mulige udgifter, så huslejen er til at betale, også for de svageste, som har allermost brug for og ønsker en bolig, men i dag står helt uden bolig.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren og går over til ordførerrækken.

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er det jo åbenbart blevet en tradition, at man taler om alt muligt andet i sin ordførertale, men jeg vil nu prøve at holde mig til det, det handler om, nemlig forslaget fra SF om en ny huslejemodel i de almene boliger.

Af forslaget kan man se, at regeringen opfordres til i denne folketingssamling at fremsætte forslag om en ændret finansiering af almene boliger med henblik på at skabe en bedre huslejestruktur i det almene byggeri og navnlig nedbringe de høje boligudgifter i nyt og nyere alment boligbyggeri – eller sagt på en anden og kort måde: Hensigten med forslaget er at reducere huslejen i alment nybyggeri.

Først og fremmest vil jeg gerne pointere, at de almene boligernes konkurrencesituation langt fra er så dårlig, som forslagsstillerne forsøger at få den til at se ud i forslaget, idet en nyopført almen bolig som udgangspunkt har en højere standard end en brugt ejerbolig. Det er logik, og jeg kan ikke se noget problem i den form for logik.

Kl. 14.25

Derudover kan jeg ikke forstå, at det i sig selv partout skal udgøre et problem, at lejen i nybyggede almene boliger visse steder overstiger omkostningerne ved at bo i en ejerbolig, idet behovet for nybyggede familieboliger på den måde kan løses uden støtte.

Når Venstre ikke kan bakke forslaget op, er det ikke, fordi spørgsmålet om huslejestrukturen ikke er et vigtigt fokusområde. Det er det absolut, og netop derfor indgår spørgsmålet om huslejestruktur m.v. også i det udredningsarbejde, som allerede er aftalt igangsat som led i boligaftalen af 4. november 2005 om en fremtidig